

ŠEIMYNA

NR. 200
V EILINIS
SEKMADIENIS
2026 02 08

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Šlienavos.parapija

Kelionė kartu! Bendromis mintimis nukeliavome jau 200 “žingsnių” su “Šeimynos” leidiniu.

Kaip dažnai dauguma pavargstame nuo visokių pasiūlymų, taisyklių, kvietinų ar reikalavimų “tobulėti”, “save gerinti” ar tilpti į kažkieno rėmus...

Būna taip, kad mums iš visų keturių pusių mums aiškina, kokie turime ar neturi būti, kaip gyventi, kad Dievas susimylėtų ir paskui priimtų Dangun...

Ir..., esame pasimetę “dvasinėse taisyklėse”, kategorijose ir sudėtingose schemose... Tada, – viską norisi mesti ir naujai ieškoti savo kelio, savo sūrumo ar šviesos gyvenimui. Arba – puolame į kraštutinumus ir įsisiūbuojame savęs neigimo švytuoklėje...

Nežinau ar Dievas (Tėvas mūsų visų) nori, kad gyventume baimėje, bijotume padaryti kažką ne taip, pasakyti ne tą, nuklysti ne ten, įnirtingai ieškotume trūkumų ir slopintume savo savitumą, kurį Jis asmeniškai mums davęs, ir norintis, kad gyventume savu “sūrumu” ir sava “šviesa” degtume. Nebent, pakvietė mus gyventi bijant ir kurti savas taisykles. “Šito nevalgyk!”, “Tų marškinių nesirenk!”, “Taip ten nesėdėk!”, “Ten neik!”, “To nedaryk!”, “Gi Dievas nubaus!”

Gyvensi taip, kaip tau sakoma – užsitarnausi teisę būti savu ir mylimu. O jei nepaklusi – būsi blogas ir nieko nevertas. Ar tai yra panašu į savos dvasinės laisvės, asmeninio ir unikalaus, džiaugsmo pilną žmogiško gyvenimo kelią, kurį iš meilės mums visiems Dievas dovanoja? Ne... Visiškai ne!

Tai tiesiog dar vienas būdas pasislėpti nuo savęs ir realybės, ar..., norą patiems būti dievais. Taip užauginame dar viena įtampą sieną savo namuose.

Ar tik nėra taip, kad dar nepabandę gyventi savo gyvenimo, neparagavę jo skonio, – imame ir pirma įsiberiame papildomai “druskos”? Dar neieškoję, neapsidairę, nepatyrę Šviesos, tiesiog neatsimerkę – įsijungiamo savo “šviesą”?

**“Aš – pasaulio šviesa, –
sako Viešpats. –
Kas seka manimi,
turės gyvenimo šviesą.”**

(Jn 8, 12)

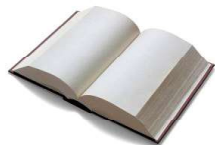

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 58, 7–10; Ps 111, 4–9; 1 Kor 2, 1–5

Psalms atliepas

Sušvito tamsoje šviesa doriesiems.

Evangelija pagal Matą (5, 13–16)

Anuo metu Jėzus bylojo savo mokiniams: „Jūs žemės druska. Jei druska išsidvoktų, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti.

Jūs pasaulio šviesa. Nejmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose.

Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje.“

Evangelijos komentaras:

Stabtelėkime akimirką ir pabandykime pažvelgti į Jėzaus gyvenamą laikotarpį. Tuo metu naktys tamsios, nes jų neapšviečia neoninė šviesa, karštomis dienomis neįsijungia kondicionierius, šaldytuvai neužgrūsti maisto produktais, o tai, kas valgoma, natūralu, be konservantų, todėl greit genda. Chemikalai ir elektros lemputė atsirado praėjus keliasdešimt šimtmečių po Jo. Taigi Jėzus, kalbėdamas apie druską ir šviesą, turėjo omenyje du svarbiausius dalykus žmonių gyvenime: druska gyvybiškai reikalinga gerovei ir sveikatai, o šviesa – išsilaisvinimui iš tamsos.

Jėzus kviečia mus būti „druska“, stiprinti mus supančią gyvybę ir saugoti ją nuo irimo. Juk druska ne tik apsaugo maistą, ji suteikia jam skonį. Kokį skonį šių dienų pasauliui teikia krikščionys? Kiek aš pats turiu savyje „sūrumo“, tikrumo jausmo ir drąsos?

Prieš šešiolika šimtmečių šiaurės Italijos vyskupas šv. Chromacijus rašė: „Viešpats vadino savo mokinius žemės druska, nes jie skatino žmonių širdis dangiška išmintimi, taisė blogio kokybę“. Dažnai tenka kalbėtis su jaunais žmonėmis, kurie sako, kad krikščionybė yra nuobodė, blanki, nesuprantamos apeigos ir liturgija, kad tikintieji savyje neturi džiaugsmo. Ką galima atsakyti tokiems žmonėms? Druska išsikvėpė, o šviesa nustojo savo šviesumo, mes nerandame, nes nebeieškome... Ar tyliai viltis, kad kada nors jie ims ir mumyse išvys Evangelijos tikrąjį džiaugsmą? Pagaunu save jiems įrodinėjant, kad krikščionybė yra kas tik norite, tik ne nuobodumas, ir Dievas kviečia mus taip atskleisti šią tiesą, kad kiti išvystų jos teikiamą džiaugsmą.

Jei mes, Dievo vaikai, esame pasaulio šviesa, pirmiausia turime patys priimti Evangelijos „druską“ į savo gyvenimą. Kai savyje turime daugiau šios „druskos“, tai yra nestokojame meilės, kantrybės ir kitų dorybių, tada taikiai tarpusavyje sugyvename; ir net, pavyzdžiui, skrandžio ar dvylikapirštės žarnos opaligės išvengiamo, nes neleidžiame, kad mus užvaldytų nesiliaujantys stresai ir įtamos. Jėzus ne veltui kviečia būti sūriam, kaip druskai turėti sūrumo... Dievas mus pašaukė būti ta žemės druska – dieviško sūrumo druska, kurios dėka aplinkiniai ne tik apsaugomi nuo sublogimo, bet jie dar patiria šios druskos „sūrumo“ svarbą.

Panašiai esti ir su šviesa. Jei ji sklinda per žmogaus širdies gerumą, kiti tai pastebėdami nejučiom iškelia sau klausimą: „Iš kur jam tai?“ Krikščionis atsako trumpai: „Iš ten“, ir kilstelį galvą aukštin.

Vienas misionierius Kinijoje medžiojo laukines antis. Jis nušovė kelias antis, tačiau pasirodė, kad jos naminės. Tada jis susirado tų negyvų ančių šeimininką ir jam sumokėjo už padarytą nuostolį. Šeimininkas buvo tiesiog priblokštas: ir anksčiau buvo atvejų, kai medžiotojai į jo antis šaudė, bet nė vienas iš jų jam už antis nieko nemokėjo. O štai dabar iš kažkur atsirado toks sąžiningas žmogus! Jis susikvietė savo kaimynus, kurie spoksojo į misionierių, kaip iš dangaus nukritusį. Misionierius jiems papasakojo apie Viešpatį Jėzų ir apie Evangeliją, kuri įkvepia jos besilaikančius elgtis sąžiningai. Šis atsitikimas suteikė daugiau rezultatų, nei dešimt pamokslų.

“Taize” bendruomenės brolis Alois yra parengęs keturis pasiūlymus, galinčius padėti būti „žemės druska“.

Keturi pasiūlymai kaip būti „žemės druska“

Pirmasis pasiūlymas: Padėti šalia esantiems atrasti gyvenimo skonį

„Jūs žemės druska. Jei druska išsidvoktų, kuo gi ją reikėtų pasūdyti?“ (Mt 5, 13)

Būti žemės druska yra Dievo dovana, kurią norime priimti su džiaugsmu. Būdami žemės druska, galime padėti kitiems pajusti gyvenimo džiaugsmą. O kai padarome gyvenimą gražų tiems, kurie mums patikėti, mūsų pačių gyvenimas įgauna prasmę.

Jei, matydami daugybę kliūčių, klausiamo savęs „kam toliau kovoti?“, turime prisiminti, kad pasūdyti tereikia mažo žiupsnelio druskos.

Maldoje išmokstame žvelgti į save taip, kaip Dievas žvelgia į mus; Dievas mato mūsų talentus, mūsų galimybes.

„Neišsidvokti“ - tai dovanoti save, tiek kūną, tiek sielą, ir tikėti Dievo dovanomis mumyse. Ar ieškome to, kas mus pačius ar aplinkinius augina ir teikia gyvenimui pilnatvę?

Antrasis pasiūlymas: Įsipareigoti siekti susitaikymo

„Jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikinti su broliu, ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.“ (Mt 5, 23-24)

Giliai širdyje visi mes trokštame gyventi drauge, kaip viena žmonijos šeima, tačiau tai neįvyksta savaime, nei šeimoje, nei tarp draugų, nei mūsų miestuose, kaimuose, nei tarp valstybių.

Kai krikščionys susitaikys tarpusavyje, jie taps ženklų visai žmonijai, kuri taip pat trokšta vienybės.

Labai dažnai susitaikinti reikia nedelsiant. Kad galėtume to siekti, turime suprasti, jog visuomenėje egzistuoja baimė, kuri neleidžia įveikti išankstinių nusistatymų; turėtume suvokti, kad kiti žmonės gali būti nusistatę prieš mus.

Evangelija kviečia mus neperduoti aplinkiniams ar būsimoms kartoms apmaudo, paveldėto iš praeities.

Ar išdrįstume pradėti dialogą su žmonėmis, kurie laikosi skirtingo požiūrio, pasirenka kitokį gyvenimo būdą, išpažįsta kitą religiją, yra ne tos pačios kultūros ar socialinio sluoksnio atstovai? Ar išdrįstume susipažinti, pakviesti į svečius? Ar rastume drąsos paprašyti atleidimo arba atleisti?

Trečiasis pasiūlymas: Dirbkime taikos labui

„Palaiminti taikdariai: jie bus vadinami Dievo vaikais.“ (Mt 5, 9)

Taika – tai daugiau nei konflikto nebuvimas. Taika - tai laimė; ji suteikia kiekvienam jo teisėtą vietą; ji yra gyvenimo pilnatvė. Kai priimame Dievo mums siunčiamą taiką, ji plinta ir užvaldo visus, šalia esančius, visą kūriniųjį.

Taikos troškimas mūsų širdis padaro visa apglėbiančias, pripildo jas atjautos kiekvienam žmogui. To išraiška – svetingumas, gerumas mūsų šeimose, gyvenamoje aplinkoje, kasdieniame darbe.

Taika yra ir teisingumo pagrindas. Visuomenėje, kur prabanga ir skurdas egzistuoja vienas šalia kito, argi turėtume stebėtis, matydami įvairias smurto apraiškas? Dalinimasis turtais numaldo įtampą ir padeda siekti bendro gėrio.

SERGANČIŲJŲ, LIGONIŲ DIENA

Vasario 11 d. – Pasaulinė ligonių diena. Kviečiame savo maldos laiką prisiminti visus sergančius žmones, juos aplankyti ar suteikti jiems reikiamą pagalbą. Šlienavos bažnyčioje Eucharistija bus švenčiama 18 val.

SIŪLAMOS MINTYS, MALDOS:

Dieve, minėdami Pasaulinę ligonių dieną, Tave meldžiame: sustiprink ligonius, kad jie savo kentėjimus aukotų kenčiančiam Kristui; tegul mūsų maldos išprašo jiems kantrybės ir sveikatos, o gydytojams ir slaugytojams - atsidėjimo ir meilės.

Viešpatie, mano vardas N., esu sergantis, negalios apimtas, ir daug nerimauju...

Dažnai bandau pats iš to išsikapstyti, gydytojams padedant, ir pagaliau suprantu, kad tai neįmanoma be Tavo pagalbos, be paramos tų, kurie gydo ar yra sveiki.

Iš anksto dėkoju Tau ir visiems, kurie meldžiasi už mane. Viešpatie, suteik man jėgų atsitiesti, sustiprėti ir sekti Tavimi.

Pastebime ir sušildome vieni kitus savu gerumu

Esame neabejingi! Dėl to gera. Dėkojame visiems, kurie esate geri kitiems, paslaugūs, jautrūs ar kitaip dėmesingi. Dalyvaujame "Dosnumo krepšelio" akcijoje, pasirūpindami kitais ar pasakydami klebonui, kam kokios pagalbos reikia.

Dėkojame visiems, kurie esate kartu net ir šaltomis žiemos dienomis, gyvenate gerumu, dėmesiu kitiems!

⇒ Kai kurie žmonės įsipareigoja skatinti taiką, priimdami atsakomybę viešajame savo valstybės gyvenime (dirbdami asociacijoje, įmonėje, padedančioje specialiujų poreikių žmonėms).

Ar galime prisitarti prie žmogaus, kurio širdyje nėra ramybės? Ar galime būti pakankamai dėmesingi migrantams? Ar galime pastebėti situacijas, kur klesti nefeisigumas, ir apsaugoti tuos, kurie yra pažeidžiami? Ar galime atpažinti šiuolaikines vergovės formas? Ar galime jungtis prie bendros maldos už taiką, pavyzdžiui, kiekvieną sekmadienį pusvalandį pabūti tyloje?

Ketvirtasis pasiūlymas: Rūpinkimės mūsų Žeme

„Palaiminti romieji; jie paveldės žemę“ (Mt 5,5)

Romieji yra ne tie, kurie naudojami kitais. Jie palieka vietas kitiems. Jie nemonopolizuoja Žemės. Romumas jokia būdu nėra pasyvumas, tai - mūsų smurtingų vidinių impulsų valdymas.

Žemė nėra mūsų nuosavybė. Ji patikėta mums; esame pašaukti ja rūpintis. Mūsų planetos išteklių nėra beribiai. Mes privalome solidarizuotis su visais žmonėmis ir tautomis, stengtis dėl ateities kartu.

Naudodamiesi gamtiniais išteklių, visuomet turime rasti deramą pusiausvyrą tarp būtinausių poreikių patenkinimo ir nuolatinio troškimo turėti daugiau.

Kad suformuotume tokį gyvenimo būdą, kuris užtikrintų tvarią plėtrą, turime pasitelkti vaizduotę ir kūrybiškumą. Tai turėtume naudoti kasdieniame gyvenime, tai skatintų mokslinius tyrimus ir naujų visuomeninių projektų kūrimą, būtų įkvėpimo šaltiniu menininkams.

Ar galime paanalizuoti mūsų gyvenimo būdą ir pabandyti jį supaprastinti, atsisakyti dirbtinų ar perteklinių dalykų? Gyvenimo supaprastinimas gali tapti džiaugsmo šaltiniu. Kaip galime kurti dalinimosi tradiciją? Ką galime gauti ir duoti? Nepamirškime padėkoti Viešpačiui už kūriniją; kad tai padarytume, reikalingi poilsis ir kontempliacija.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.